

ло към борбата. Но на 16 г. бях вече председател на Комсомола. Минах през всички етапи на бораата от 1930 г. насам. Но такъв образ като този на варвара не съм срещала никъде – болезненост, сантименталност, истеричност. Ако бяхме такива, ние не можехме да просъществуваме като конспиратори.

Съветвах го да махне лила, докато големият Морев е много издържан.

Бях много млада тогава, но една вечер другарите ми използваха отсъствието на родителите ми и практика Н.Напетов да спи у нас. Това беше малко преди да го убили. Аз почнах да споря с него и той ми обясни някой неща. И когато прелиствам "Тютюн", Напетов винаги застава пред мен. Той чувствуваще, че не това е правилната линия на партията. За това обаче не съм говорила на Димов. Образите на Морев и Напетов свързвам по силата на тяхната праволинейност

последният ни разговор с Димов. "Иди – казва – да гледаш "Лени с минало". Остави ми служебен пропуск. питах го какво мисли за съвременната тема. Това е – казва – много трудно". С когото и да говоря, всеки мисли, че ако беше жив, Димов щеше да даде още много ценни неща.

Една вечер в пло вдив бях болна. Той слезе при мене. Ние се заговорихме пак за произхода. Аз му разказах пак за баща си, който не е бил комунист. Майка ми произхожда от аристократично семейство. Аз имах много отрицателно отношение към нея. Тя е умряла рано. Била е интелектуалка. Не можех да разбера голямата любов между родителите си – баща ми е бил седен, майка ми е пристанала на воя баща, станала е учителка, за да може той да завърши. На няколко пъти Димо в ми е задавал въпроса дали голямата праволинейност се определя от произхода или от нещо друго.

От своя племеник, който работи там, знам, че Испания е страшно обаятелна страна – единствена в света, с рядък народ.

Дълги години работих като външнополитически коментатор в радио "София".

В нашата партизанска бригада издавахме в. "Отечествен глас".

На времето пръв Димов забеляза, че нервната ми система нещо не е в ред и ме посъветва да се погрижа за нея. Направило му беше впечатление, че докато през първата година на нашето познанство бях много спокойна и последователна в мислите си, сега бях станала нервна и невъздържана. Той също беше нервен. Много се зачервяваше.